

אחרי שבילה שלושה שבועות במעצר בכלא הגרמני

על שימוש בסמים מסוכנים, הגיע הזמן אבי עופרים לארץ

שיר נולד בכלא

אליזבת הבסבורג
חברה מן האצולה

ה לְהִיט הַאֲחֵרֶיךָ שֶׁל הַזִּמְרָן אֲבִי עוֹפְרִים, שֶׁעִמּוֹ הִגִּיעַ הַשְּׁבוּעָה לְאַרְץ, הוּא שִׁיר בְּשֵׁם הַרְבֵּה יוֹתֵר מִדִּי. אֲבִי כָתַב וְהִלְחִין אוֹתוֹ רַק לִפְנֵי כֹּהֵן שְׁבוּעוֹת בַּעַת שֵׁיבָה בְּמַעְצַר בְּכֵלָא הַגֶּרְמָנִי, כַּחשׁוֹד בִּי אַחֲזָקָה וּבִשְׁמִיּוֹשׁ בְּסַמִּים מְסוּכָנִים.

הֵייתִי בְּפָנִים וְהֵייתִי בַּחוּץ, אֹמְרוֹת מִלּוֹת הַשִּׁיר, שָׁכַתְּ אֲבִי בְּאַנְגְלִית, וְהָ כוֹנֵה לְשֵׁהִיָּה בְּבֵית־הַסוּהָרָה וְלִשְׁמִיּוֹשׁ בְּסַמִּים. „לֹא הָיָה לִי סֶפֶק שֶׁהֵייתִי טוֹב, הֵכִי טוֹב, וּבְגַלְלֵי זֶה קִיבַלְתִּי אֶת הַמְנוּחָה (הַמַּאֲסָר) שְׁלִי. הַרְבֵּה מְדִי, יוֹתֵר מְדִי קֶשֶׁה לְקַהֵת... יוֹתֵר מְדִי זֶה לֹא מִשְׁחָק... אֲנִי יֹכֵל לְהַאֲשִׁים רַק אֶת עֲצָמַי... יוֹתֵר מְדִי, יֵשׁ לִי גִיְהוּנֹם, יוֹתֵר מְדִי, אֲנִי נֹשֵׂה חִיּוֹר... יוֹתֵר מְדִי שִׁיְהִי לִי כֶּה־... עֵתָה אֲנִי מְבִין, לֹא יִדְעֵתִי אִף פַּעַם, כִּשְׁהֵייתִי גִּיּוֹקֵר שֶׁמְחַפֵּשׂ אֶת הַמְלַכָּה הַקְּטַנָּה שְׁלִי, הַכְּנַסְתִּי אֶת עֲצָמַי לְקַלְף מְפִלְסְטִיק, שְׁבֵרְתִי לֵב נוֹסֵף, אִף פַּעַם לֹא יִדְעֵתִי אִף הֵייתִי אֹמֵר — מַסְפִּיק אֲדוֹן חוֹמֵר — כִּיצַד יִכְלַתִּי לְדַעַת שְׁמִידָה כְּזֹאת שֶׁל סָם, אִו הֵלִיתִי „מֵלֶא“ הוֹרַגְתִּי אֶת הַתִּיקוּוֹת הַיּוֹמֵר יוֹמֹת... עֲכָשִׁיו אֲנִי יוֹדֵעַ כֹּהֵן הַרְבֵּה אֲנִי אוֹהֵב לְהַאֲהִיב, עֲכָשִׁיו אֲנִי יוֹדֵעַ כֹּהֵן אֶהְבֵּה — זֶה הוֹפֵשׂ, עֲכָשִׁיו אֲנִי יוֹדֵעַ מֵה זֶה בְּלִי לְקַחַת אֶת הַנְּגִיעָה הַקְּסוּמָה (קוֹקַאִין). אִף פַּעַם לֹא יִדְעֵתִי אִיךְ אוֹכֵל בְּלִי זֶה וְעָכָשִׁיו אֲנִי יוֹדֵעַ.”

הוּא יוֹשֵׁב בְּסוּוִיטָה מְפּוֹאֶרֶת בְּמִלּוֹן תֵּל־אֲבִיבִי, עִם אֲחִיו שֶׁמְעוֹרֵר וְעַם חֲבֵרָתוֹ הַיִּפְהַפִּיָּה הַחֲדָשָׁה אֲלִיזֶבֶת הַבְּסוֹרְגֵר, מִתְּכַנֵּן נִגְיָה־אֹפְנָה, בְּצֵר לְמִישְׁפַּחַת אֲצוּלָה אוֹסְטְרוֹ-הוֹנְגְרִית. מְדִי פַּעַם הוּא קָם מִמְקוֹמוֹ כְּדֵי לְעַנּוֹת לְטַלְפּוֹנִים הַרְבִּים מִמְכִּירִים, עֵיתוֹר נְאִים וּבְנֵי מִישְׁפַּחַת מוֹדְאָגִים, וְאֵגֵב כִּךְ הוּא מְסַפֵּר אֶת הַשְּׁתַלְשֻׁלוֹת הָעֵנִינִים שֶׁהִבִּיָּה אוֹתוֹ לְכֵלָא הַגֶּרְמָנִי, עֲכָשִׁיו, אַחֲרֵי מָה שֶׁעֲבַרְתִּי אֲנִי יוֹתֵר סוֹבְלָנִי, יוֹתֵר מוֹפְנָם, יוֹתֵר מְדוּיָק, לְמַדַּת הַרְבֵּה בְּכֵלָא. כּוֹלֵם חֲשׁוֹב שֶׁאֲצֵא מִשָּׁם מְרִיר וְתוֹקְפָנִי אֲבִל יִצְאֵתִי שְׁקֵט, מְאֹד שְׁקֵט.”

לִפְנֵי כְּשׁלוֹשָׁה חוֹדְשִׁים נִתְגַּלַּע, סִיכְסוֹךְ בִּינוֹ וּבִינוֹ זִמְרַת גֶּרְמָנִיָּה, בַּת טִיפּוֹחִיו, בְּשֵׁם מְרַגְּוֹת וּרְנָה. בְּאַמְצַע סִיבּוֹב הוֹפְעוֹת אֵיתָה וְעַם יִגְאֵל בְּשֵׁן הַרְגִישׁ אֲבִי שֶׁמְשֵׁהוּ לֹא בְּסֵדֵר, תוֹךְ זְמַן קֶצֶר קִיבַל עוֹפְרִים מֵהַ זִמְרַת מִיכְתָּב־הַתְּפִסְרוֹת שֶׁלִּפְנֵי אֵין הוּא עוֹד הַמְפִּיק שֵׁלֵה, לְדַבְרֵיו, הַמְרַת שִׁיתָה פְּעוּלָה עִם מִי שֶׁהֵיָתָה עוֹרְכַת־הַדִּין שְׁלֹ וּמְכִוִּרָתוֹ, סְטְרָלִין פְּרִישׁ, הוּא הִגִּישׁ גִּנְד הַשְּׁתִיִּים תְּבִיעוֹת — גִּנְד מְרַגוֹט וּרְנָה הִגִּישׁ תְּבִיעָה פִּיזִיּוּמִים לְכֵן 800 אֲלֵף מְרַגֵּ (8 מִלְיוֹן לִירוֹת), וְגִנְד עוֹרְכַת־הַדִּין הִגִּישׁ תְּבִיעָה עַל מַעֲלָה בְּאַמּוֹן, גִּנְיַבַת מִיסְמָכִים וְהוֹצֵאת דִּיבָה, בְּמַהֲלֵךְ הַמִּישְׁפֵּט הַעִירוֹ שֶׁהֵיָתָה כִּי אֲבִי שֶׁמְשַׁמֵּשׁ בְּסַמִּים קֶשֶׁי (הַעוֹלָם הַזֶּה 2162). שְׁלוֹשׁ פַּעְמִים עֵרַכָּה הַמִּישְׁטָרָה הַיִּפּוּשִׁים בְּבֵיתוֹ, אִךְ הַחִפְּיוֹשִׁים לֹא הֵעִלוּ דַבְרֵי בְּכֵלָא־זֶה עֲצָרָה אוֹתוֹ הִי מִישְׁטָרָה הַגֶּרְמָנִית לְשִׁלּוּשָׁה שְׁבוּעוֹת, הֵייתִי שְׁבִילָה בְּכֵלָא הָיָה לְגִבּוֹי גִיְהוּנֹם. „זֶה הָיָה שִׁיעוֹר שֶׁאִף פַּעַם לֹא אֲשַׁכַּח, בְּכֵלָא לֹא נִתְּנוּ לִי לְהַחֲזִיק אֶת הַגִּטָּרָה. רַק אַחֲרַי שְׁבוּעִים קִיבַלְתִּי אוֹתָהּ וְגַם אוֹר לְכַמָּה שְׁעוֹת בְּיוֹם. הֵייתִי בְּטוֹחַ שֶׁלֹא יִכְנִסוּ אוֹתִי לְכֵלָא, הֵייתִי נְקִי וְנִתְּתִי יוֹתֵר מְדִי אֲמוֹן בְּאַנְשִׁים, עֲכָשִׁיו לְמַדַּתִּי הָיִיתִי יוֹתֵר זִהִיר, סוֹפִיסְטִיק הִגִּיעַ הַזְמַן לְכֵךְ.”

בְּגַלְלֵי הַתְּנַאִים הַקְּשִׁים בְּכֵלָא, הֵיִיאוּשׁ,

אבי עופרים שר בישראל
„בכלא לא זימרת“

דְּבָרִים בְּמִישְׁפֵּט, אֲבִל זֶה הָיָה יוֹתֵר גְּרוּעַ. אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁהִסִּיבָה שֶׁהוּא סִיפֵר רַק חֲצִי מִהַדְּבָרִים הֵיָתָה שֶׁהוּא לֹא רָצָה לְלַכֵּךְ אֶת עֲצָמוֹ, אֲבִל כְּשֶׁאִיפְגֵּשׂ אִתּוֹ, הַבְּזַדְמָנוֹת, אַחֲדֵד לוֹ קֶצֶת אֶת הַיִּזְכְּרוֹן.”

כַּאֲשֶׁר שׁוֹאֵלִים אוֹתוֹ מֵה יִהְיֶה עֲכָשִׁיו, הוּא מְשִׁיב בְּחִיךְ: „יִהְיֶה טוֹב!“ אֲבִל לְעוֹלָם, הוּא טוֹעוֹן, לֹא יִשְׁכַּח אֶת מָה שֶׁעֲבַר עִלָּיו: „חֲשַׁבְתִּי שֶׁאִיכְנֶס לְכֵלָא רַק לְיוֹם יוֹמִיִּים וְאֲשַׁחֲרַר. הַמְּזוֹרִים לֹא רָצוּ לְשַׁחֲרַר אוֹתִי, אֲפִילוֹ בְּעֵרְבוֹת שֶׁל 100 אֲלֵף מְאַרְק שֶׁהִשִּׁיג עֲבוּרֵי יָדִיד טוֹב. נִיסוּ לְשׁוֹבֵר אוֹתִי מְכַל הַכִּיּוּנִים. זֶה הָיָה גִיְהוּנֹם.”

שְׁבוּעִים יֵשֵׁב בְּתַא צֵר וְקִטָּן, וְאֵת הַיִּירוּשָׁלַיִתִּים לְמַד לְנִקּוֹת בְּעֲצָמוֹ. 23 שְׁעוֹת בְּיַמְמָה הָיָה סוֹגֵר בַּחֲדָרוֹ, וְשַׁעַת אַחַת בְּיוֹם הוֹתֵר לוֹ לְטִיֵל בַּחֲצֵר־הַכֵּלָא. רַק בְּשִׁבּוּעַ הָאֲחֵרֶון הַכְּנִיסוּ אֵלָיו שׁוֹתֵף לְתַא. בְּכֵלָא הַגֶּרְמָנִי מִכִּים, לְדַבְרֵיו, אִךְ כּוֹ לֹא נִנְעוּ לְרַעָה.

„לֹא הָיָה לָהֶם שׁוֹם הוֹכַחַת נְגִידִי, פִּרְט לְשִׁלּוּשָׁה שֶׁהִעִירוּ נְגִידִי, וְאֵו פְּתָאוֹם הִטִּי עוֹנִים שֶׁלָּהֶם נַעֲשׂוּ הַלְשִׁים. לֹא שִׁיחַרְרוּ אוֹתִי בְּגַלְלֵי שֶׁאֲנִי זֵר, כְּדֵי שֶׁלֹא אוֹכֵל לְבִרְחוֹ, מִפַּעַם לְפַעַם הוֹצִיאוּ אוֹתִי מִהֵתָא וְהָיוּ חוֹקְרִים אוֹתִי. רָצוּ מִמֶּנִּי שְׁמוֹת. הֵם אִמְרוּ לִי: „אֲנַחְשׁ יוֹדְעִים שֶׁאַתָּה לֹא מוֹכֵר סַמִּים, אֲבִל תְּסַפֵּר לָנוּ אֵת מִי אַתָּה מְכִיר.“ מֵה הֵם חוֹשְׁבִים, שֶׁאֲנִי מְטוֹמֵט? נִכּוֹן, הוֹדִיתִי שֶׁאֲנִי מְכִיר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, שֶׁבְּעֵבֶר הַשְּׁתַמְשֵׁתִי בָהֶם, אֲבִל שֶׁהַפְּסָקְתִּי, נִכּוֹן שֶׁאֲנִי מְכִיר אֲנִישִׁים, אֲבִל הַחֻקְרִים לֹא יִצְאוּ חֲכָמִים מִמֶּנִּי. נִתְּתִי לָהֶם רַק שֵׁם

הַדִּיכָאוֹן וְהִידִיעָה כִּי הַחֹק הַגֶּרְמָנִי מֵאַפְשֵׁר לְהַחֲזִיק אוֹתוֹ תְּקוּפָה מְמוּשַׁכַּת בְּמַעְצַר, אֲפִילוֹ שְׁנַיִם, הַחֲלִיט אֲבִי לְהוֹדוֹת, לְדַבְרֵיו, בְּאַשְׁמוֹת שִׁיּוּחוֹ לוֹ. הוּא סִיפֵר לְחוֹקְרִים כִּי בְּעֵבֶר לְקַח סַמִּים וְהַפְּסִיק. תוֹךְ יוֹם הַתְּחִיל הַמִּישְׁפֵּט וְהַסְתִּיִּים. הוּא נִיָּקַס בִּי 5000 מְאַרְק, וְגִירוֹן לְשִׁנָּה מֵאַסֵּר עַל תְּנֵאִי לְתַקוּפָה שֶׁל שְׁלוֹשׁ שָׁנִים.

כִּלְבִּים מְגִלִי-סַמִּים

ה זִמְרַת מְגוֹרְלֵי-הַשִּׁיעוֹר אֵינוֹ מְאֻשִּׁים אִישׁ מְלַבְדוֹ כֹּהֵן שֶׁקָּרָה לוֹ. הוּא אֵינוֹ כּוֹעֵס עַל אִישׁ, לְמִרּוֹת שֶׁלְדַבְרֵיו סִידְרוּ אוֹתוֹ שְׁלוֹשָׁה יְדִידִים מְמַקְוֵרְבִים לוֹ בְּיוֹתֵר — עוֹרְכַת־הַדִּין שְׁלֹ, הַזִּמְרַת בְּתִיפּוּחִיו, וְיִגְאֵל בְּשֵׁן חֲבֵרוֹ, אֲשֶׁר לְאַחֲרוֹן מְגַלָּה עוֹפְרִים: „נִתְּתִי לוֹ אֶת הָאַפְשֵׁרוֹת הַכִּי גְדוּלָה שֶׁאֲדֹם יֹכֵל לְקַבֵּל, עֵשִׂיתִי לוֹ פְּרוֹי דוֹקְצִיָּה. בְּגֶרְמָנִיָּה, לְעִשׂוֹת תְּקִלִּית אֲרוּךְ נִגּוֹן זֶה קֶשֶׁה מְאֹד. יֵשׁ מְמוֹן זְמִרִים. אֲנִי עֵשִׂיתִי לוֹ שְׁנַיִם, וּפְרִט לִי 4.5 מִלְיוֹן לִירוֹת שֶׁהִשְׁגִּיתִי בְּשִׁבְלוֹ מִחֲבֵרַת הַתְּקִלִּיטִים, הוּא קִיבַל כֶּסֶף כְּדֵי לְהִבְיֵא אֶת אֲשֵׁתוֹ וְהִילְדִים לְגֶרְמָנִיָּה.”

„אַהֲבֵתִי לְעוֹזֵר לְאַנְשִׁים“ הוּא אוֹמֵר מְהוֹרַר. „כְּשֶׁאֲבִי מֵת וְהֵייתִי נֹאֶלֶץ לְצַאת לְעִבּוּדָה, לְמַדַּתִּי מֵה זֶה חֵיִים קֶשִׁים, אֵין לִי סֶפֶק שֶׁיִּגְאֵל הוּא מוֹכְשֵׁר, אֲבִל הַיּוֹם אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁבִנְיָאָדָם וְכִישְׁרוֹן לֹא הוֹלְכִים בִּיחֹד, זֶה חָבֵל. נִכּוֹן שֶׁהוּא סִיפֵר עִלָּי רַק חֲצֵאִי

שֶׁל אַחַד שֶׁמֵּת לִפְנֵי חֲמִישֵׁה חוֹדְשִׁים.“ דוּקָא אַחֲרַי שֶׁאֲבִי הוֹדָה בְּשִׁמּוֹשׁ בְּסַמִּים בְּעֵבֶר וְדִינוֹ נִגְוֵר הַתְּחִילָה הָעֵיתוּנוֹת הַגֶּר-מְנִית לְהִיּוֹת לְצִידוֹ. „כֹּל הַלִּיכְלוֹךְ וְהַשְּׁקָרִים יִצְאוּ לְאוֹר. הַזְמֵרַת הַסְּתַבְכָּה עִם כֹּהֵן שְׁקָרִים רְצִינִים וְהָעֵיתוּנוֹים הִירְפוּ מִמֶּנִּי וְהַתְּחִילוּ לְלַכֵּךְ עֵלָיָה. רַק הָעֵיתוּנוֹים הִישֵׁר רְאִילִים כָּתְבוּ עִלָּי לִיכְלוּכִים, כִּמוֹ זֶה שֶׁמְצָאוּ אֲצָלִי סַמִּים כְּשֶׁחִפְּשׂוּ עִם כְּלָבִים, זֶה מְצוּן מְהֻאֲצָבֵעַ! אֵו כָּתְבוּ שֶׁמֵּתִי עִלָּי מְגוֹרְדוּיֵד בְּגַלְלֵי הַמִּישְׁפֵּט, זֶה שְׁטוּיּוֹת, הַשְּׁרִשְׁרַת שְׁלִי עִם הַמְגוֹרְדוּיֵד הִיא מִתְּנָה מְחַבֵּר וְתִיק, וְאֵינְנִי מוֹרִיד אוֹתָהּ אִף פַּעַם. כְּשֶׁהֵייתִי בְּכֵלָא הוֹרִידוּ מִמֶּנִּי אֶת כֹּל הַדְּבָרִים. הַשְּׁאִירוּ לִי רַק אֶת הַשְּׁרִשְׁרַת וְאֵת הַשְּׁעוֹן.”

„זֶה הָיָה קֶשֶׁה“ מוֹדָה עוֹפְרִים. „הֵכִי קֶשֶׁה זֶה כְּשֶׁבְּיָאָדָם יוֹשֵׁב לְבַד וְאֵין לוֹ קֶהֶל, וְאֵין לוֹ לְמִי לְמַכּוֹר אֶת הַלּוֹקְשִׁים שְׁלֹ, אֵין גִּיטָרָה, אֵין שׁוֹם דְּבַר יִפֵּה. אֵין בְּרִירָה וְאֵתָה לֹא יֹכֵל לְצַאת הַחוּצָה. מֵה שֶׁקָּרָה לִי בְּכֵלָא זֶה שְׁנִיּוֹ עֲצוֹם. קוֹדֵם כֹּל נַעֲשִׂיתִי אֲלֵרְגִי לְסַמִּים. אֲנִי לֹא מוֹכֵן הַיּוֹם לְקַבֵּל אֲצָלִי בְּבֵית אֲנִישִׁים שְׁבָאִים עִם סַמִּים, אֲנִי עוֹרֵךְ עֲלֵיהֶם חִיפּוֹשׁ. הַתְּחִלְתִּי לְהִיּוֹת נְקִי, יוֹתֵר מְדִי נְקִי, פְּתָאוֹם הַרְגִשְׁתִּי מֵה זֶה בְּאַמַּת לְחִיּוֹת. יִתְכֵן שֶׁכֵּל הַזְמַן הָיָה לִי יוֹתֵר מְדִי קֵל, יוֹתֵר מְדִי פְּשׁוּט, וְאַחֲרַי שְׁלוֹשָׁה שְׁבוּעוֹת בְּכֵלָא הַתְּחִלְתִּי מִמֶּשׁ לְהִינּוֹחַ מְכַל רְגַע בַּחוּץ. הַמַּעְצַר זֶה הַנְּקוּדָה הֵכִי גְרוּעָה בְּתַחֲתִית הַחֵיִים שְׁלִי עַד עַכְשָׁיו, אֲבִל זֶה שִׁנָּה אוֹתִי.”

הַזְמָנָה לְגִלְיָצָה"ל

א ת הַחֲכַנְסוֹת מְתַקְלִטוֹ הַחֲדָשׁ מֵת־כוּוֹן אֲבִי לְתֵרוֹם בַּחֲלָקֵן לְאַגוּדָה לִי-לוחָמָה בְּסַמִּים בְּגֶרְמָנִיָּה. הוּא גַם מוֹפִיעַ בְּהַתְּנַדְבוֹת לְטוֹבַת נְפַגְעִי-סַמִּים, וְבֹא לְעוֹדֵד אֶת הַנְּגַמְלִים וּבְעִלְיָה־הַמוֹם שְׁבִינֵיהֶם בְּקוֹנֵי צִרְטִים. „רְאִיתִי בְּכֵלָא אֵיךְ מְתִיחִים לִילֵי-דַיִם צִעִירִים שְׁלוֹקְחִים סַמִּים — כִּמוֹ לְכֵל-בַּיִם, כִּמוֹ לְאַנְשִׁים הֵכִי נְחוּתִים — וְזֶה הִרַס אוֹתִי.”

יִדְיָה טוֹבָה שְׁלֹ, שְׁעוֹרָה לוֹ לִפְנֵי הַיִּישׁוּפֵט, קֶפְצָה מִהַקוּמָה הַשְּׁלִישִׁית וְנִתְרָה מְשׁוֹתֶקֶת בַּחֲצִי גוֹף. בְּיוֹם שִׁיָּצָא מִהַכֵּלָא הִלָּךְ לְבַקֵּר אוֹתָהּ, וְהוֹדְעוּ. הוּא מִתְכַנֵּן לְיִצְרוֹ קֶשֶׁר בְּאַרְץ עִם אַגוּדַת אֲלִיִּסֵּס וְלְבִיּוֹק אֵם הוּא יֹכֵל לְעוֹזֵר. בְּאַחֲרוֹנָה אֵיבַד עוֹפְרִים אֶת הַאֵימוֹן בִּי-אֲנִישִׁים, וְעַתָּה, לְאַט־לְאַט, הוּא מִנְסֵה לְהִשִּׁיב לְעֲצָמוֹ אֶת מָה שֶׁאֵיבַד. מֵה שְׁעוֹרֵר אוֹתוֹ בְּעִיקָר הָיוּ אֲלֵפֵי הַמִּיכְתָּבִים שֶׁהִחֵל לְקַבֵּל עוֹד בְּשִׁבְתוֹ בְּכֵלָא, וְהַעוֹבָדָה שֶׁבְּאַרְץ לֹא שִׁכַּח אוֹתוֹ. הַיּוֹם, כְּשֶׁהוּא יוֹצֵא לְרַחוּב וּמִמְצַמֵּץ בְּעִנְיֵוֹ לְמוֹל הַשֶּׁמֶשׁ הַיִּשְׂרָאֵלִית, שֶׁאֲנִיו רִגִּיל בָּהּ, מְבַרְכִים אוֹתוֹ לְשִׁלּוֹם עֲשֵׁרוֹת אֲנִישִׁים שֶׁאֵת הַלֶּקֶם אֵינוֹ מְכִיר, דְּבַר אַחַד אֵיכְזוֹב אוֹתוֹ בְּאַרְץ. כְּשֶׁהִגִּיעַ מַחוּל פְּנוֹ אֵלָיו מְגִלְיָצָה"ל וּבִיקִישׁוֹ מִמֶּנּוּ שִׁיּוֹפִיעַ, אֲבִל שַׁעָה קֶלָה אַחַר כֵּךְ, צִלְצַלוּ לְהוֹדִיעַ לוֹ שֶׁ„אֲבִי עוֹפְרִים לֹא מְתַאִים לְתוֹכְנִית.”

בְּשׁוֹתוֹ הַקְּצָרָה בְּאַרְץ מְתוֹכוֹן אֲבִי לְבַקֵּר אֶת אֲמוֹ הַגֵּרָה בְּחִיפָה, לְפָגוֹשׁ הַרְבֵּה יְדִידִים וְיִדִידוֹת, לְעִשׂוֹת קֶצֶת חֵיִים וְלַחֲזוֹר לְגֵר-מְנִיָּה, שֶׁם מְפַסֵּה לוֹ תוֹכְנִית עֲמוּסָה. עִלָּיו לְסַיֵּם אֶת הַעֲבוּדָה עַל תְּקִלִּיטוֹ, שֶׁהוֹפְסָקָה עֵקֶב הַמִּישְׁפֵּט, וְלְכַר בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא הוּא מוֹזְמֵן לְהִשְׁתַּחֵף בַּחַת מְתוֹכְנִיּוֹת הַטְּלוּוִיָּה מִנְּט לֹא הוֹפְעָה כְּטְלוּוִיָּה הַהוֹלְנִדִית וְלִי-אַחֲרֵיהֶם הוֹפְעוֹת חִיּוֹת, „שִׁיגְרַתִּיוֹת“, לְדַבֵּר רִי, בְּמִקְוֹמוֹת שׁוֹנִים בְּרַחְבֵי גֶרְמָנִיָּה. „הַתְּבַגְרִיתִי“, מוֹדָה אֲבִי עוֹפְרִים, „עֲבַרְתִּי הַרְבֵּה בְּחֵיִים וְכֵל שִׁיר שְׁלִי זֶה הוֹוִיָּה עֲמוּקָה, שְׁבֵה אֵינְנִי מְתַבְּיֵשׁ לְגַלוֹת לְקַהֵל אֲמִיתוֹת עַל חֵי וְעַל הַרְגִשׁוֹתִי.”